

[Socialministeren.]

vente et helt år. Vi har altså fra regeringens side fundet, at det var meget væsentligt, at det går igennem i år.

Jeg fik stillet et par konkrete spørgsmål om, hvordan vi fandt pengene. Det er jo netop det, der er kunsten, at finde ud af, hvordan man finder de penge; jeg skal ikke komme med yderligere besvarelser af dette spørgsmål.

Jeg kan helt tilslutte mig hr. Kurt Brauers betragtninger om, at det rigtige er, at også de mennesker, der er syge i april måned, får mulighed for at få penge.

Må jeg i øvrigt til alle de ordførere, som har nævnt, at regeringen har været længe om at få disse forslag behandlet, sige, at det er ikke regeringen, der bestemmer folketingets dagsorden; dér må vi altså melde hus forbi.

Simonsen: Jeg vil gerne sige til socialministeren, at det er da givet, at det ikke er regeringen, der bestemmer dagsordenen, men jeg har nu altid forstået, at fremgangsmåden var sådan, at man havde en vældig indflydelse på, hvorvidt en sag blev bragt på folketingets dagsorden, fordi man normalt trods alt har en vis forbindelse til folketingets ledelse.

Det var nu ikke så meget det, der bragte mig på talerstolen, det var mere takken fra ministeren for, at der nu var skabt baggrund for den tilbagevirkende kraft, og for den støtte, der var ydet til at give lovforslaget tilbagevirkende kraft. Det er interessant, for det var jo noget andet, der lå i socialministerens ændringsforslag på et tidspunkt om, at loven skulle træde i kraft den 1. maj. Det er et ændringsforslag, som forelå fra ministeren over for folketingsudvalget. Det var det, som ministeren blev tvunget til af socialistisk folkeparti at ændre. Så er det meget interessant at høre på nuværende tidspunkt, at ministeren takker for, at der var flertal for, at loven kunne få tilbagevirkende kraft.

Robert Christensen: Ja, det var meget interessant at sidde i salen og høre såvel hr. Kurt Brauer som socialministeren stå her på talerstolen og sige, at de ville tage ansvaret for, at de, der har været syge i april, fik de forhøjede dagpenge også for april måned.

Det lød jo godt, men jeg vil gerne stille spørgsmålet til både hr. Kurt Brauer og socialministeren: hvis lovforslaget var blevet færdigt og vedtaget til den dato, der stod i det ved fremsættelsen, havde de syge så ikke også fået deres dagpenge i april måned? Så havde skatteyderne sparet 13½ mill. kr. Alt det andet, der kom frem her, minder mest om det, vi kalder en søforklaring.

Valbak: Jeg prøvede på i mit indlæg at gøre opmærksom på, at efter mit partis opfattelse er kendsgerningen den, at det tunge ansvar påhviler regeringen, fordi den ikke i god tid fremsatte et forslag i overensstemmelse med, hvad der er regeringens pligt i henhold til gældende lov. Hvis man kun havde fremsat det forslag, så kunne det have været fremsat for længe siden og være vedtaget for længe siden. Jeg må konstatere, at det er dér og lige præcis dér, det mest tungtvejende ansvar ligger. Så ville millionerne ikke være kommet til at rulle i april måned. Hvis man havde fulgt vort forslag, så ville effekten være blevet omtrent den samme, men være opnået for 75 mill. kr. mindre.

Ministeren forsøgte at sige, at ændringen fra 80 pct. til 90 pct. ville have kolossal betydning. Må jeg her gøre opmærksom på nogle tal, der rent faktisk ligger på bordet fra ministerens hånd. De viser, at de protesterende kredse efter vor recept havde fået 11 kr. mere om dagen i tilfælde af sygdom de første 10 dage i snit, efter regeringsforslaget 11 kr. Det samme ville have været tilfældet, om de havde boet på Fyn eller i Jylland. Det står altså fast, at den del af forslaget har overordentlig liden effekt. Man skulle have ladet det fare nu og taget det i forbindelse med dagpengereformen.

Ministeren gav mig, synes jeg, et ganske fortræffeligt svar på mit spørgsmål om, hvem det var, der var troldmanden; det var troldmandens lærling.

Kurt Brauer: I anledning af hr. Robert Christensens spørgsmål til mig heroppefra vil jeg gerne sige, at det måske er hr. Robert Christensen bekendt, at mit parti går ind for skattefinansiering af sociale ydelser, og det har vi nu altså opnået, for så vidt angår april måned; det er vi godt tilfredse med.

Hermed sluttede forhandlingen.